

דבר חודש בחודשו

בס"ד

עלון שומעי לקחו של מורנו הרב יואל שוורץ שליט"א

עלון 76 - טבת 1 תשפ"א

מחנוכה לעשרה בטבת

שגזרה גזרות נגד היהדות ונגדה לחמו החשמונאים כמבואר במדרש רבה.

והנה בחנוכה לדורותיו היצטמצמו השפעות הנצרות והאיסלם והערב רב: שלטון האיסלם על ירושלים הסתיים בערב חנוכה שנת תרע"ח, בכניעת השלטון הטורקי על ירושלים, והכרזת המדינה נגד הערבים הייתה ב"ז כסלו התש"ח תחילת ימי התיקון של אדם הראשון הכוללים גם את ימי החנוכה כמבואר (ע"ז ח' א').

עשיו עצמו נהרג בחנוכה. ובשנת תשנ"ב התפוררה ברית המועצות (ססס"ר). בחנוכה החל ובעשרה בטבת כילה. בפיוט "מה עוז צור" הבית האחרון הוא: "נקום נקמת עבדיך מאומה הרשעה" ורוסיה באנגלית היא "רשה". כי רוסיה היתה המדינה היחידה שדברה חירוף וגידוף וכן הסוף "דחה אדמון בצל צלמון הקס לנו רועה שבעה" רוסיה היא אדמון אדום. ורועה שבעה אלו הרועים בזמן המשיח. גם הכרזת המדינה והעליה לארץ שבעקבותיה היא ביטול של השקר הנוצרי שחלילה הקב"ה עזב את ישראל בגלות, ובכך שחזרו לארץ העצמאית נחלש כח השקר הנוצרי.

הערב רב העיקרי הם השמאל, בחנוכה תשל"ז איבד השמאל (ממשלת רבין) את השלטון בגלל שגם חילול שבת המוני, וכן בחנוכה תשס"א התבטלה ממשלת ברק בגלל העברת המשחן בשבת (יתכן כי גם ממשלת נתניהו- גנץ תיפול בסמוך לחנוכה, בגלל שמפלגת כחול לבן תמכו בתועבות, חנוכה "נר איש וביתו" והם תומכים בהרס הבית היהודי).

ואכן אנו נמצאים בתקופת אחרית הימים, ועלינו לפעול להבאת המשיח, חז"ל אמרו, כאשר עולה האדם לשמים, נשאל על כל מעשיו, ויש כמה עניינים שעליהם הזכירו חז"ל שנשאל בפרטות מיד, אחת מהם, האם ציפית לישועה. יש לדעת שציפית לישועה אינו רק לחכות בחלון ולראות האם משיח בא, אלא האם פעלת לביאת המשיח כמו שלמדנו מתורת הגר"א. ואם ישאל אדם, מה אני ומי אני, עליו לזכור, בחנוכה שהוא חינוך למשיח כמו שכתב הבני יששכר, מדליקים נר קטן, ולא אבוקה, לרמוז לאדם שגם נר קטן בכוחו להאיר, וגם ההדלקה היא בצד שמאל, אבל מבפנים הבית הוא נראה מצד ימין הפתח, סמל לחיוב להוציא את קדושת הבית היהודי להשפיע לעולם – נישואין וחינוך הילדים ובכחו להאיר את רשות הרבים, ללמדך שכל בית ובית צריך להאיר את העולם.

ואכן המהפכה החינוכית הגדולה ביותר בהיסטוריה היהודית בחינוך הבנות, עשתה שרה

חנוכה ועשרה בטבת

החנוכה הוא סיום החגים וסיום התקופה היסטורית של ההכנה לביאת המשיח, וצום עשרה בטבת מיועד להתחלה חדשה

חנוכה רמוזה בתורה אחרי סוכות בפרשת אמור, שהוזכרה שם מצוות השמן להדלקת נרות המקדש. ולכן גם בה הוא סיום אור התשובה של הימים הקדושים - ימי התשובה (על פי הבני יששכר). ויש גם סימן לדבר בטבע; השלכת בארץ עיקרה בחנוכה, העלים ראשונים אמנם נושרים כבר בסביבות ראש השנה, בזמן אמירת התשליך, שלפי הרש"ר הירש סיבת השלכת, כדי שהעץ יתפטר בזה מכל המחלות שדבקו בעלים במשך הקיץ, ואילו היו נשארים היו חודרים לתוך העץ, לפי זה השלכת מורה גם לאדם להשליך מעליו את הדברים השליליים שדבקו בו במשך השנה, והיא גם תפילת התשליך המורה על השלכת החטאים על ידי התשובה.

כידוע חיוב עשיית התשובה באחרית הימים לפני ביאת המשיח הוא גדול יותר, וחנוכה לפי הבני יששכר היא מלשון חינוך לקראת המשיח, והראה רמז לדבר, שמילת משיח היא נוטריקון **מ**ידל**י**קים **ש**מונת **י**מי **ח**נוכה. המספר שמונה מסמל את אחרית הימים ולכן הכינוי שלו הוא בעל שמונה נימין ושל העולם הזה הוא של שבעה נימין. ואכן נאמר **'בני בינה ימי שמונה קבעו שיר ורננים' שקבעו שמונה ימים לחנוכה למרות שהנס היה רק שבע ימים ללמד את עניין השמונה שבחנוכה, למרות שהיה הנס רק שבעה ימים כקושיית הבית יוסף, למה קבעו שמונה ולא שבעה?.**

ופרשת מקץ שחלה בחנוכה או מיד לאחריה, גם מורה על כך, כמו שהמדרש רבה בפרשת מקץ פתח בפסוק מספר איוב: "קץ שם לחשך ולכל תכלה הוא חוקר". המילה קץ מסמל שלכל דבר יש קץ, גם לגלות יש קץ, המילה 'לחשך' היא בגימ' שווה לגימ' של המילה משיח, והצילה חשך היא נוטריקון ח'מור ש'ור כ'לב, ישמעאל הוא האסלם = חמור. עישיו הנצרות = שור, הערב רב = כלב, כאמור בעקבתא דמשיחא פני הדור כפני הכלב. וכן חוצפא יסגא והכלב מכונה (ישעיה נ"ו) עזי פנים- כי הוא בשונה משאר החיות שאינן תוקפות חיות גדולות מהן לא כן הכלב שאפילו כלבלב יכול לנבוח על פיל. והרמז אלינו הוא, שנרות חנוכה מגרשים את החשך שכל אלו הנזכרים מביאים לעולם, במיוחד תרבות ימינו שהיא המשך לתרבות יוון שהיא החושך הרמוז בסדר הבריאה: "וחושך על פני תהום" זו מלכות יוון

מאיימים כל הזמן להשמיד את ישראל חלילה, והמן הרי היה בפרס ולא רק זה אלא המנהיג של אירן שמו חמנאי והפרסים מבטאים את שמו המנ-אי = המן ממש!

בחנוכה השנה הגיעו מרוקו וישראל להסכם נורמליזציה, וזה דבר חדש, לאחר שכמעט כל הגולים בארצות האסלם עלו לארץ, מתחילים יהודים להתיישב שוב בגלות מרצון ובשיתוף עם השלטון המקומי. אולי זה התחלה למה שאמרו רז"ל: עתידה ירושלים שתתפשט בכל הארץ. והכוללים שמתרבים והולכים בערי הארץ כ"י מורים על כך. כמו שנאמר: "עתידה ארץ ישראל להתפשט בכל העולם", אולי מרוקו היא תחילת התהליך הזה.

בי' בטבת צמים על ג' דברים שקרו בימים ח' ט' וי' טבת, ואולי זו הכוונה לכתוב שבתרגום התורה ליונית היה חושך ג' ימים, התרגום הסתיים בח' טבת והיה קשה כיום שנעשה בו העגל, וביאור הדברים, כי התרגום גרם שהנצרות והאסלם יבואו לעולם, כמו שגרם חטא העגל כמו שכתוב בזוהר: שהעגל היה חציו שור חציו חמור, וביאר בעל התמונה שהכוונה לעשו = נצרות, ולישמעאל = אסלם. שלולי התרגום הם לא היו באים לעולם, כי רק דרך התרגום הכירו הם את התורה ולקחו חלק ממנה, וזייפו אותו לצורך דתם.

[ואלו שלושת הדברים שקרו בשלושת הימים האמורים: בח' טבת נשלם התרגום ליונית בטי' טבת, אמנם בסליחות כתוב מות עזרא, אבל בשו"ע כתוב שהסיבה לא ידועה, אבל הכוונה ללידת אותו האיש וכנראה שמפני צנזורה הוסתר הדבר, וזה שייך למה שנתבאר שהנצרות באה כתוצאה מתרגום התורה], ובי' התחיל המצור של נבוכדנצר מלך בבל על ירושלים, וזה הביא לגלות בבל, אשר הסתיימה רק בשנת תשי"י עם עליית כמעט כל היהודים שחיו בעירק. גם גלות בבל שייכת לחושך של תרגום התורה כי המפגש של הגויים עם ישראל אירע בגלות הגלות.

שלושת הימים האלו שייכים אחד לשני, שתרגום התורה היה קשה כיום שנעשה העגל, כי הביא לביאת הנצרות והאיסלם, ולקושי הגלות, כמו חטא העגל, שהיה שור וחמור, ואילו לא היינו חוטאים בו, היה תיקון העולם נעשה על ידינו ללא שום שיתוף עמדם, כמבואר ברמב"ם סוף הלכות מלכים. והצורך בנצרות והאיסלם, נוצר בגלל חטא העגל ולכן הם באו לעולם כמו שכבר מבואר למעלה.

במגילת תענית כתוב כי היוונים חייבו את ישראל לכתוב על קרן השור, ועל מצח החמור, שחלילה אין להם חלק באלוקי ישראל, גם עובדה זו מרמזת על ב' הדברים שהתגלו עקב הגזרות ההם שור – נצרות, והחמור – האסלם, כי החשמונאים האחרונים נכשלו ביווניות וכמו שמבואר בבבא קמא דף פ"ב על הורקנוס ואריסטובלוס והאיש שלמד חכמה יונית שקירב את החורבן.

החשיבות של תחילת תהליך החורבן

שנייר שהייתה אישה רגילה, והיה זה בחנוכה כאשר הרב משה פלש קרא לעבר עזרת הנשים מי תהיה החשמונאית החדשה שתציל את הדור, והיא אמרה לעצמה אני אהיה החשמונאית החדשה. וזכתה להקים את תנועת בית יעקב שהצילה את האומה, ומקרבת את הגאולה בזכות הנשים הצדקניות.

יום השמיני של חנוכה מכונה זאת חנוכה, לא רק בגלל קריאת התורה שקוראים "זאת חנוכת המזבח" והיא מכונה זאת חנוכה כאילו היא עיקר החנוכה בגלל ששיא הנס היה ביום השמיני, וגם, לסמל את ענין המשיח הרמוז במספר שמונה, ולכן אנו מבינים את עונש החשמונאים שלא מסרו את המלוכה לדוד כדברי הרמב"ן פרשת ויחי על הפסוק לא יסור שבט מיהודה, וגם שמנענו בכך את קידום בוא המשיח ורמזו לדבר הכתוב (תהלים קל"ב): "שם אצמיח. קרן לדוד ערכתי נר למשיחי". על המגן של דוד ציור היה מנורה (בני יששכר). (ואולי לכן השתמשו בדורות האחרונים בסמל מנורה בבריגדה היהודית ובפלוגות יהודיות דתיות).

צום עשרה בטבת

אחרי חנוכה בא צום עשרה בטבת, וכתבו הגאונים שאילו היה חל י' בטבת בשבת היו צריכים לצום, וכשחל צום ביום ו' זה מזכיר לנו את דברי הגאונים, כי זה הצום היחידי שחל ביום שישי. וביאר החת"ס, למה אין דוחים צום זה כמו שדוחים את צום ט' באב ליום א' וביאר: ששאר הצומות הם על העבר, לא כן צום זה, משום שבכל שנה ב' בטבת יש דין מחדש על בית המקדש אם יבנה, ואם יגאלו ישראל, והיא כתענית חלום שצמים על העתיד ולא על העבר, וזה כהמשך של חנוכה שהוא זמן התיקון של משיח, ולכן מיד באה השאלה האם תיקנו או לא, והשנה יש להתעורר לכך עוד יותר, לאור מגפת הקורונה, שהגימט' של המילה הזו שווה לגימט' של המילים 'בוא המשיח'. ובמדרש שיר השירים פרק ב' כתוב שלפני בוא המשיח תהיה מגפה גדולה בעולם, והקורונה ר"ל היא מגפה שלא היה כמותה, בזה שהיא התפשטה בכל היבשות.

ועוד, אמנם נמצא חיסון, אבל הקב"ה מלמד כי צריך תיקון המעשים, כנראה לכן הנגיף פיתח מוטציות אשר הגבירו את ההדבקות, ויש גם חשש שמא יתפתחו מוטציות שהחיסון לא יעיל להם, וזה כדי לעורר לתשובה מפחד המגפה.

כמו כן הממשלה מקרטעת כל הזמן ואין לה כח, משילות, ועל כגון זה נאמר (סנה' צ"ח א'): "אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזלה מישראל", ואכן מערכת בחירות רודפת אחר חברתה ואין שלטון יציב בארץ.

עוד עניין הקשור לאחרית הימים הוא, ההתגרות באירן וההתקפות הסייבר שלה, נאמר במדרש: "ראית מלכויות מתגרות זו בזו צפה לרגלי המשיח. ועוד נאמר (בסנהדרין פרק חלק): "אם ישראל לא יעשו תשובה לפני ביאת המשיח, הקב"ה יעמיד על ישראל מלך קשה ויגזור גזרות קשות כהמן, וזה יאלץ אותנו לעשות תשובה! והנה האיראנים

גם הגויים סוברים כך, וכמו שהבאנו במקום אחר, בעניין חשיבות הר ציון שהיה בידינו בשנת תש"ח לבטל טענת הנוצרים שטענו שהזכייה שזכינו אז בחלק מהארץ אינה זכיה כי ירושלים העתיקה הייתה בידי הירדנים ועל ההשגחה העליונה שהתערבה בזה:

סולמין סולטן טורקיה גייס שני מהנדסים שיבנו את חומות העיר העתיקה ואלו הן החומות שקיימות עד היום. מעשה גדול ומפואר, אבל סוף מר היה להם, אחר שגמרו את עבודתם הוא הרג אותם וקברם נשאר קיים עד היום, ליד שער יפו בפנים העיר בצד שמאל מגודר ונשמר כבר כחמש מאות שנה, כדי שהדבר ייזכר. הסיבה להריגת המהנדסים הייתה שלא כללו בחומה את קבר דוד והר ציון. אחד ההסברים לזה, שאנשי העיר שחויבו לשלם את ההוצאות של בניין החומה רצו למעט בהוצאות ושיחדו את המהנדסים שלא יקיפו את המקום, והנה הדבר היה בעל חשיבות רבה בשנת תש"ח, שבגלל החלטת האו"ם שירושלים העתיקה תהיה עיר בין לאומית, ולכן סובבה ההשגחה שהיא תיכבש על ידי הערבים שהיו חזקים לבטל את ההחלטה הזאת של האו"ם, אבל אבדן העיר העתיקה היה לזה השפעה שלילית, כי אמנם זכיית היהודים בארץ פגעה קשות בנצרות, שהתבססה על השקר שהיהודים יהיו בגלות לעולם בגלל סירובם לקבל את הדת הנוצרית. והנה היהודים שבו לארצם, ובכדי להתחמק מהוכחה מוחצת נגד השקר הזה, טענו הנוצרים שהיות וירושלים העתיקה נלקחה מאתנו זו הוכחה שאין זו שיבה אמתית. אולם כיבוש הר ציון בידי היהודים כיוון שנשאר מחוץ לחומה ביטל טענה זו, כי קבר דוד שהיה בידי ישראל ושימש מרכז רוחני בדומה לכותל בימינו, חיזק את הטענה של שיבת היהודים לארצם נגד הנצרות, ותרם להחלשת כוח הנצרות.

בירושלים אנו רואים עדות שגם נוכרים מכירים בקדושתה, אין איש דת אחת שמכיר בקדושת עיר הקדושה לדת אחרת, לא כן בירושלים גם הנצרות מכירה בירושלים כקדושה, וגם האסלאם, ואנו רואים בכותל המערבי רבים מבני דתות שונים מתפללים שם.

אולם מרוב קדושת ירושלים לא הכל מסוגלים לקבל אותה, בכל שנה יש מהעולים לירושלים בממוצע כמאתיים חולים נפשית בגלל העליה לירושלים תופעה המכונה 'סינדרום ירושלים'.

ולעתיד לבוא יכירו הכל בקדושת ירושלים, כאמור בנביא זכריה פרק יד' שלעתיד לבוא יעלו הגויים לרגל לירושלים בחג הסוכות.

שם העיר ירושלים מלשון רבים, ולא 'ירושלם' וכמו באנגלית ג'רוזלם, כי נאמר: "ירושלים הבנויה כעיר שחבורה לה יחדיו", ואמרו חז"ל שיש ירושלים של מעלה שמכוונת כנגד ירושלים של מטה, ונראה, שגם בירושלים של מטה יש בחינה כפולה, ירושלים של מעלה, שזה בית המקדש ומרכז התורה כמו שנאמר כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים, וגם ירושלים של מטה, מרכז מדיני, ומקור השפע הגשמי.

עשרה בטבת הוא יום תחילת המצור על ירושלים וחורבן המקדש וגלות בבל, ואף שבת המקדש נבנה שנית, ושבו לציון, עם זאת השפעת הגלות הראשונה לא פסקה, כי הרבה יהודים נשארו בבבל, וגם המקדש השני היה חסר חמשה דברים חשובים, כך שהבניין לא נחשב כאילו הכל נשלם, לכן גם שאלו הגולים בבבל אם להמשיך לצום על החורבן הראשון למרות שהבית נבנה ככתוב (זכריה ז-ח).

ההתחלה של דבר היא סיבת ההמשך, ולכן היא חשובה מאד. וכמו שצום בט' אב שבו החלה השרפה של המקדש למרות שעיקר השרפה היה ב' אב מתאבלים בט' אב בגלל שבו החלה השריפה.

קרוב העומר הגן על ישראל בזמן גדעון בגלל שהוא התחלת הקציר והשגת המזון של עם ישראל בקדושה, כך מסופר במדרש: גדעון התקשה להאמין שדורו שהיה ירוד ברוחניות, עד שגם אביו פיתם לבעל והיתה לו אשרה, יזכה לניסים במלחמתו עם מדיין, לכן עשה סימנים לבחון אם משמים יעזרו לו, וגם אלה לא הרגיעו אותו. אמר לו הקב"ה שילך למחנה מדיין בלילה, וכשהוא היה שם שמע חייל מדייני מספר לחבריו על חלומו שחלם, שצליל שעורים מתגלגל לתוך האוהל והפך את האוהל. והם פתרו את החלום שגדעון ינצח.

המדרש מבאר את פשר החלום, המילה צליל היא יחידה בתנ"ך, ופירושה היה ביטוי להתלבטות שלו – צליל - שצלל הדור מהצדיקים, ואיזה זכות תגן עליהם, וזה נענה, בשעורים, דהיינו, קרבן העומר שהוא משעורים, תחילת הקציר של השנה, תחילת קדושת האכילה של ישראל, וכן כאן, זכות היסוד של האומה יגן עליה גם בעת חולשה כי בוודאי יחזרו לתפארתם. גם המן הרשע הבין זאת כאשר המתין למרדכי להביאו אל הסוס, שאל את התלמידים של מרדכי: במה הם עוסקים? ענו לו: בקרבן העומר! והוא הוסיף ושאל: ממה היה עשוי הקרבן? ענו לו: משעורים. תמה ושאל האם הקרבן הוא לפחות מכמות גדולה? ענו לו רק עשירית האיפה. כששמע שהקרבן אינו מחומר יקר ולא בכמות גדולה אמר: זה ניצח אותי. ויש לתמוה, למה כאשר שמע שהקרבן הוא מדבר זול הבין שהוא נוצח? כי הבין שחשיבות הקרבן לא בגלל ערכו ושוויו, אלא במה שהוא יסוד להמשך, וממילא כל טענתו לשכנע את אחשוורוש לגזור על היהודים, כי הם ישנו מהמצוות, אבל אחר שהבין את חשיבות היסוד של עם ישראל, ושיש לו יסודות איתנים, אם כן, החולשה שנדמה לו שישנה כעת, אינה כלום, כי ודאי יחזרו לתפארתם, ולא יוכל לנצחם.

חשיבות ירושלים

יש להבין, למה תאריך המצור על ירושלים נחשב לתחילת החורבן, הרי ירושלים אינה בגבול הארץ, והוא כבש את המקומות האחרים לפני ירושלים, יש ללמוד מזה כי עיקר הארץ היא ירושלים. לכן גם גולי ציון נשבעו: "אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי. וכן מבקשים נחם את אבלי ציון ואבלי ירושלים.

קמצא ולא הוא, אלא קמצא הייתה המפלגה של בעל המשתה, שורש המילה קמצא לפי המהר"ל הוא הכתוב "ותעש הארץ לקמצים" התקבצות והתארגנות, היו בירושלים קבוצות ומפלגות, וקמצא ובר קמצא היו מפלגות יריבות ומכח המפלגה של קמצא יכול היה בעל הסעודה להעליב את בר קמצא שהיה חבר במפלגה היריבה, וזה גרם לחורבן. נזכור דברים אלו שלא להגרר אחר מחלוקות ופלגנות.

פינת ההלכה.

האם יש להתחסן מפני מחלת הקורונה

כיון שגדולי ישראל הורו שצריך להתחסן מפני הקורונה, חובה לשמוע בקולם משום "ועשית ככל אשר יורוך" כמבואר בספר החנוך (מצוה תצ"ה) שמצוה זו היא לשמוע בקול גדולי כל דור ודור. וממילא יש בזה גם חיוב של ונשמרתם מאוד לנפשותיכם. ולמרות החששות שיש בדבר, הרי שאם כך הורו גדולי ישראל לא יארע דבר, יש לזכור את דברי הירושלמי (כתובות פרק א' הלכה ב') "אקרא לאל עליון לקל גומר עליי", שמציאות הגוף יכולה להשתנות לפי איך שפסקו גדולי ישראל. ודוגמא לדבר ממורי ורבי מרן הרב שך שהיו פעמים שאמר דברים שהיו נראים בלתי מובנים ולבסוף ראו הכל שצדק, כי צדיק גוזר והקב"ה מקיים. ועוד, יש כלל בהלכה ש"כיון שדשו בה רבים שומר פתאים ה' ", אם כלל מנהיגי הצבור בעולם לא חוששים לסכנה שבחיסון, הרי אף אם כן יש סיכון, הקב"ה שומר עלינו שלא יארע מזה כל דבר.

המכון להסרת מכשול איסור תולעים לזיכוי הרבים!

ניתן להזמין הרצאות מהרב שליט"א בעניין תולעים ודרכי הטיפול בהם 054-841-6169

לעילוי נשמת מִיֶּשֶׁה בֶּן תַּמָּרָה ויצחק ת.נ.צ.ב.ה.

תרומות והקדשות: 058-325-8278, 052-718-9446

ספרי רבנו על המדף: 1. "דבר חודש בחודשו" ממספר 1 עד מספר 50 בכריכת ספר, 2. ענייני טו' בשבט, 3. אמת מארץ תצמח, 4. קול השם על המים. 5. גבורות גשמים, 6. כבוד עצמי, 7. בנין עדי עד – ענייני נישואין, 8. בנין עדי עד – סוד נישאים מאושרים.

ניתן להשיג את הספרים בחנות "יש כיסוי" [סריגת שוורץ], מלכי ישראל 1, ירושלים טל' 02-5383955

הודעה חשובה לבעלי פלאפון מפוקח: ניתן להתקשר למערכת בדוא"ל או בפלאפון ולקבל העלוניס לפלאפון.

להערות והארות, ולקבלת העלון במייל ולתגובות: אש"ל – איגוד שומעי לקחו של רבינו:

eeguds@gmail.com

ירושלים נקראת מקדש, כמו שאומרים "ולירושלים בית מקדשך", ובאבות נאמר עשרה ניסים נעשו במקדש, וחלק מהניסים הם בירושלים, וביחזקאל נאמר (מ"ח ל"ה) "...ושם העיר מיום ה' שמה" בצילום ליווייני נראים הרי ירושלים כשם הוי"ה. וזה מבאר גם את הפסוק "ירושלים הרים סביב לה וה' סביב לעמו". ששם ה' מסביב לירושלים.

ירושלים היא עיקר קדושת הארץ, כמבואר בראב"ד בתמיד שיריחו נשמע קול כה"ג בשם המפורש, כי הייתה תחילת כיבוש הארץ, ולכן קדושתה כקדושת ירושלים, רואים שעיקר כיבוש ארץ ישראל וקדושתה הוא ירושלים, וכמבואר בכלים שירושלים קדושתה היא יותר מכל ארץ ישראל.

הזהירות משנאת חינם – בפרט כעת ערב עשרה בטבת וערב בחירות

בסמיכות לעשרה בטבת קוראים תמיד את פרשת יגש בה מופיע הפסוק "ויפול על צוארי בנימין אחיו ויבך" (בראשית מ"ה י"ד) ופירש רש"י: "על שני מקדשות שעתידין להיות בחלקו של בנימין וסופן להחרב ובנימין בכה על צואריו על משכן שילה שעתיד להיות בחלקו של יוסף וסופו להחרב". דברי רש"י אלו טעונים ביאור, מה ענין בכיה על חורבן המקדש ועל המשכן בעת מפגש האחים, ועוד הרי המקדש טרם נבנה ומדוע יש לבכות עתה על חורבנו? יש לבאר את כונת רש"י באופן זה, כאשר האחים נפגשו והתאחדו מחדש אז הרגישו את משמעות חומרת החטא של הפירוד, ואז הבינו כי חטא זה הוא אשר בעתיד יהיה הגורם לכל החורבנות, ואמנם נאמר שבית ראשון חרב משום ג' עבירות חמורות ולא הוזכרה שנאת חינם, אבל אילו הייתה האחדות שבעם שלמה, לא היה בא חורבן, שהרי אמרו רבותינו "חבור עצבים אפרים הנח לו" אם 'חבור' – מאוחדים וחברים, אז אפילו אם חלילה 'עצבים' – שיש בהם עבודה זרה אומר הקב"ה הנח לו, כיון שהצדיקים שבהם ישפיעו על הרשעים והם ישונו בתשובה, וכדברי המדרש רבה (פרשת אמור) בענין ד' המינים שבלולב המרמזים על ד' סוגי בני אדם שבעם ישראל, יעשו כולם אגודה אחת והן מכפרים אלו על אלו, אך אם חלק לבם עתה יאשמו, אם יש פירוד ביניהם אז יאשמו ויענישו אותם.

יש לזכור דברים אלו בפרט כעת ערב עשרה בטבת, וכשאנחנו עומדים כנראה לפני בחירות נוספות, שלא להגרר אחר המחלוקת שהביאה את החורבן ומעכבת את בנין המקדש.

עלינו לזכור את הרעה שבמפלגתיות והפלגנות, ממה שמצאנו, שירושלים חרבה בגלל קמצא ובר קמצא, שלפי המהר"ל אין הכוונה לאנשים דוקא, שהרי קמצא לא היה בעסק, כי בטעות הוזמן בר